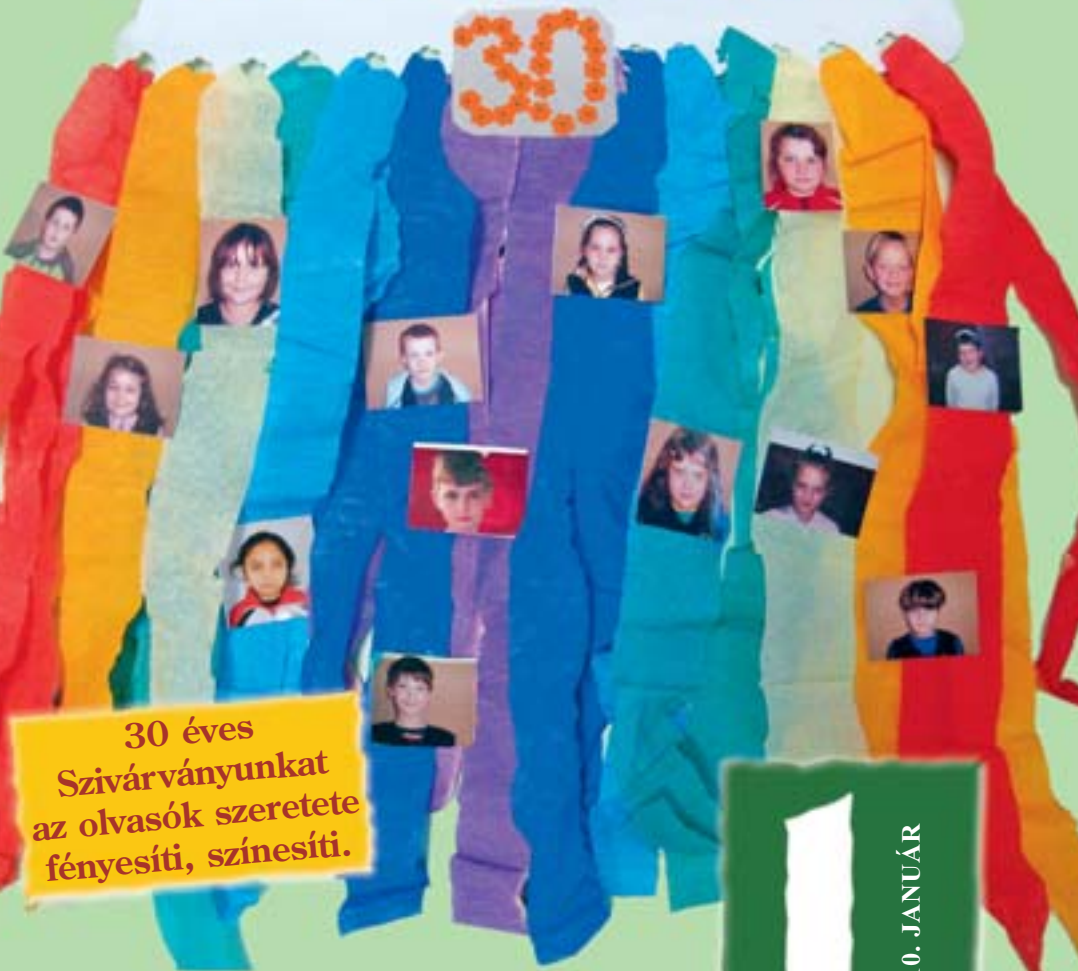

Szivárvány

30

30 éves
Szivárványunkat
az olvasók szeretete
fényesíti, színesíti.

1

2010. JANUÁR

30 éves a Szivárvány.

1980-tól 1990-ig a rákényszerített A Haza Sólymai néven jelent meg, de lelke, üzenete már akkor is „Szivárványos” volt.

Fény-nevű gyermeklapunk 30 éve koszorúzza az eget az óvodás és kisiskolás gyermekolvasók fölött. Kaput nyit mindenre, ami szép, jó és igaz. Óvó kar, felröpítő hinta, otthonos kuckó. Híd a bent és a kint, az apró és az óriás között.

A mi Szivárványunkat nem az eső és a nap, hanem az olvasók szeretete fényesíti, színesíti.

ZSIGMOND EMESE
főszerkesztő

TULOGDY GYÖRGY
terjesztési felelős

PAUER ILDIKÓ
terjesztési felelős

IMECS VERONKA
főkönyvelő

SALAMON KÁROLY
terjesztési felelős

MÜLLER KATI
képszerkesztő

KÁNYÁDI SÁNDOR

Jön január

Részlet

Jön Január, megy Január,
kinek-kinek kedvébe jár,
szánkót csusszant, ródlit lódít,
gyermekkel hógolyózik.

A kucsmáján, lám, mit látok,
egy korai hóvirágot.
Sorra sétál minden házat,
s boldog újévet kívángat.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajza

Kedves Barátaim, Kicsinyek és Nagyok!

Ne lepődjete meg ezen a megszólításon, mert ez a levél nemcsak nektek szól, kis barátaimnak, akik javarészt még olvasni se tudtok, akiknek szülei, nagyszülei, nagyobb testvéreik olvassák fel leveleimet. Bizony, ez a levél azoknak is szól, akik 30 esztendővel ez előtt gyerekként olvasták postámat. Mert éppen 30 éve kezdtem diktálni ezeket a leveleket a *Szivárvány* elődjében, A Haza Sólymai-ban. A diktátor, akinek a nevét le se írom ide, ragaszkodott ahhoz, hogy a kisgyerekekhez szóló lapot A Haza Sólymainak hívják. Hiába próbáltak tiltakozni az akkori szerkesztők, élükön Farkas János főszerkesztővel, hiába próbálták magyarázni, hogy ehhez a gyereklap-hoz minden más címnél job-

FODOR
SÁNDOR

ban talál a *Szivárvány* – ő nem és nem! Ragaszkodott A Haza Sólymai címhez.

Aztán a diktátort félreállították, és lapunk is új elnevezést kaphatott. Így lett – immár húsz éve – *Szivárvány* belőle. És az marad mindaddig, amíg olvasója lesz.

Mert a tartalmát tekintve a *Szivárvány* bátran vállalhatta, folytathatta elődjét. Hiszen A Haza Sólymainak szerkesztői is arra hivatkoztak, hogy kisgyerekeknek nem kell politizálni, úgysem értenék meg. Így aztán már 1980-tól sorra jelenhettek meg kiváló költőink remek

gyermekversei, íróink meséi, amelyeket néha újraközlök a mai *Szivárvány*, és amelyek kötetekben, tankönyvekben is újra meg újra napvilágot látnak.

Ezek közé sorolnám – ha nem veszitek hencegésnek – azokat a leveleket is, amelyeket immáron harminc éve diktálok öreg Barátomnak, aki írja-írja ugyan ezeket, de látom rajta – kivált az utóbbi időben – hogy immár igen fáradt, hiszen amikor írni kezdte a hozzátok szóló leveleket, akkor is elrúgta volt már az 50-et. Úgy látom, valamelyik kedves szerkesztő nénit kell megkérnem, írja tovább a postámat, mert öreg Barátom lassacskán letenni készül a tollat, és pihenni vonul kislánya mellé, magára hagyva megmaradt leánykáját és unokáit, akik immár szintén felnőttek.

De én – maradok. Mindaddig, amíg a rólam szóló könyveket olvassátok, amíg leveleket írtok a *Szivárvány*-nak és nekem is. Mint mondtam, valamelyik ked-

ves szerkesztő néni leírja majd a neki diktált válaszleveleimet. Egyvalamit még ünnepélyesen megígérek nektek: immár ezután csak nektek címezem a leveleket. A felnőtteket többé nem zaklatom, még ha örvendek is, hogy elolvasták ezt a levelet. Lesz, ahogy lesz – énreám mindig számíthattok.

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

Kelemen Borostyán, Marosvásárhely

LÁSZLÓ NOÉMI

Fogy a hó

Mikor mama kicsi volt,
télen még a kerítést is
ellepte a hó.

Mikor anya kicsi volt,
térdig ért és ropogott
és hógolyózni volt való.

Most, hogy én vagyok kicsi,
bokáig is alig ér,
akármennyit összegyúrok,
egy csuporba befér.

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Téli éjszakák

Alszik a csillag a csöndben:
alszik a lent is a föntben.
Hold vacog, alszik a tóban.
Őz nyoma távolodóban
halkan elalszik a hóban.

EGYED EMESE

Morzsák

Messze volnék, visszaérnék,
ácsolt láda kulcsa volnék,
szótt takaró mintácskája,
kisült cipő morzsácskája!

*

Dallamokkal kergetőztem,
köd utánam, köd előttem.
Elvesztettem zsebkendőmet,
soha el nem válnék tőled.

*

Pattogtass, fagy, ostoroddal,
szórj a tűzbe gyantát, mentát!
Ég-föld vászna egybehajtva,
csönd aranyfonala rajta.

FORRÓ ÁGNES rajzai

ZÁGONI BALÁZS

Barni és a bőrönd

Barniék Vásárhelyre mentek Ika mamáékhoz. Ott vacsora közben Apa megkérdezte Barnitól, hogy mit hozzon neki Berlinből. Barni ekkor tudta meg, hogy Apa másnap reggel Berlinbe utazik. Azt mondta, hogy inkább menjenek együtt, és akkor együtt vásárolnak egy játékmetrót. Apa nevetett, és azt mondta, hogy majd megnézi az üzletben, hátha lehet játékmetrót venni, bár ő még sohasem látott ilyet. És majd egyszer magával viszi Barnit is.

Barni elszomorodott, de nem a játékmetró miatt. Arra gondolt, hogy milyen jó lenne Apával együtt Berlinben. Utaznának, nagyon sok érdekes dolgot látnának, együtt húznák a nagy kerek bőröndöt...

Ekkor hirtelen remek gondolata támadt, de nem osztotta meg senkivel.

Este mindenki lefeküdt. Hajnalban csörgött az óra, Apa gyorsan lenyomta, felkelt, felöltözött, és kigurította a bőröndöt az előszobába. De súlyos ez a bőrönd! – gondolta. Nem emlékezett arra, hogy este is ilyen nehéz lett volna, de bizonyára Anya már megint telepakolta mindenféle ruhával, hogy Apa meg ne fázzon. Apa visszament a szobába, és meglepetten vette észre a farmernadrágját és a barna

pulóverét a fotelen. Meg egy tucát zoknit is. De hiszen ezeket este betette! Anya kivette volna? De miért? Hmm. Megpuszilta a még alvó Anyát. Meg akarta puszipni Barnit is, de anyyira bebújt a paplan alá, hogy a feje búbjá se látszott ki. Apa felemelte a takarót, és láss csodát! Barni helyett csak két díszpárnát talált a paplan alatt. Apa nagyon megijedt, gyorsan felköltötte Anyát, Anya Ika mamát, Ika mama Bé tatát, talpon volt már az egész ház, és

mindenki Barnit kereste.

Már a pincében is keresték, Bé tata a garázstetőre is felmászott, Apa az utcára is kinézett, Anya végigkutatta a szekrényeket. Semmi. Barni eltűnt. Már azon gondolkodtak, hogy felhívják a rendőrséget, amikor... puff! Eldőlt a nagy kerekas bőrönd. Apa és Anya, mint akiket puskából lőttek ki, egyszerre futottak a bőröndhöz. Apa gyorsan elhúzta a cipzárt, és kiemelte belőle a hunyorgó, megszeppent Barnit.

UNIPAN HELGA rajzai

MÁTÉ ANGI

Volt egyszer egy kemence

Volt egyszer egy kemence.

Ennek a kemencének volt egy búbja, búbos kemence volt. (Olyan, mint a búbos vöcsök, csak nagyobb volt, és nem repült.)

Volt még egy kéménye és egy szája.

A kémény a búb mellől nőtt ki, nyújtotta magát fölfelé – azt hihette, aki látta, hogy versenyez a nyárfával –, közben rekedten krákogott, kormos volt a torka.

A szája tátva volt a ke-

mencének, és benne volt az üres. Nem sütöttek már ott duzzogó cipókat, púpjanótt kenyereket. Nem tették lapátra a rengő, dagasztott kenyértésztát, nem suttyantották parázsra, káposztalevéltre, nem kukucsálták, hogy süle már a madár-kenyér, nem szedték ki kapkodva, hogy jujjdeforró, a piculáját, nem supogtatták a végén, hogy lehulljon az égettje.

S hogy mindezt nem csinálták, annak egy bolt volt az oka. Olyan bolt, amiben vehettél egérfogót, körte-kompótot, volt benne kenyér is, cipó is, minden, ami kell.

Az emberek hát a boltból vették a egérfogót, körte-kompótot, onnan a kenyeret, a cipót, mindent, ami kell.

Ezért nem kellett már a kemencében sütni a kenyeret.

Így a kemence csak volt: lehetett benézni tátott szá-

ján, lecsúszni a púpján, leülni melléje egyik felén, leülni melléje másik felén. Ennyit lehetett.

Megunta ezt a kemence kéménye, egy szép napon gondolt egyet, s szörcsög-tetni kezdett:

– Szrccs, szrccs, szrccs – égbenyújtott nyakába, mint szipókán szívta be az égen járó felhőket.

A szép, kövér felhődara-bok a kéményen keresztül behuppantak a kemencébe, kicsi duzzogó cipókká váltak, púpjanótt kenyerekké.

Csak felhőből voltak, nem dagasztott lisztből.

Az emberek kiszaladtak házukból, ki a boltból, hagyták az egérfogót, az egeret, a boltost, a boltosnét, mentek a sült felhőszag után, mert az beköltözött az orrukba, s orruknál fogva vezette, kacskaringóztatta őket, s egyszer csak ott találták magukat a kemence tele szája előtt, és csak ettek, ették a felhőcipókat.

Miközben ették, valami szép könnyűséget éreztek, a talpukról lemaradt a föld, a házat, boltot, kemencét már fönről látták, és lebegtek az égen a felhőfaló emberek.

KESZEG ÁGNES rajzai

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

Elefántmese

- Magdus mama, mesélj nekem! – kérlete nagymamáját Dorottya.

- Miről meséljek, csillagom?

- Hát erről az elefántról, itt a függönyön – mutatott a kislány egy papírelefántra.

- Jól van – mondta mosolyogva nagymama, ölbette a kis kékszeműt, és mesélni kezdett.

- Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy narancssárga kiselefánt.

- Narancssárga, mama? Miért volt narancssárga?

- Azért mert sokat csatangolt egyedül ez a kiselefánt, bóklászott erre, bóklászott arra, és képzelj, egyszer betévedt egy narancsligetbe. Ott jól teletömte a pocakját narancssal. Olyan sokat evett, hogy a színe lassan-lassan átváltozott. Szürke elefántból narancsszínű elefánt lett.

- Mama, akkor most én mondok neked egy mesét, jó? – bújt szorosan nagymamájához Dorottya.

- Jaj, de jó! – örvendezett Magdus mama, és megsimogatta kisunokája fejét.

- Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kiselefánt. Egyik nap bement a kiwifák közé. De az én kiselefántom ügyesebb volt, mit a tied, mama. Tudod, miért? Mert nem ette meg a kiwi héját. A

te elefántod héjastul kapta be a sok narancsot. Az enyém megpucolta a kiwiket, és így nem barna lett, hanem szép zöld – magyarázta a kis kékszemű.

– Igazad van, szívem – ölelte magához Dorottyát nagymama. – A te kiselefántod tényleg ügyesebb volt.

– Holnap meséljünk a szélről, jó, mama?

– Akkor holnap mesélünk a pusztit küldő szélről – simogatta meg a kis kékszeműt Magdus mama.

Akarjátok hallani a szél meséjét? Ígérem, elmesélem nektek.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Varázsígék

Harkály, kopogj halkabban,
Folyó, folyjál lassabban!
Maradj ott az ablakban,
S hunyd le szemed!

*

Toronylakó gerle,
Könnyű tárgyak lelke,
Rövid nap jókedve,
Maradj velem!

*

Kiköltözöl a ködből,
Szárnyad szárazra dörgöl,
Dalod magába göngyöl,
Ringass engem!

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

TOLNA ÉVA

A banánképű Hold

-Banánt kérek vacso-
rára.

- Csak banánt?
- Csak. A Hold is azt evett, nézd milyen banánképe van.
- Valóban. Biztosan a sok banántól.
- Csak egyet evett, a többi odaadta a testvéreinek.
- A testvéreinek?
- A csillagoknak. Azok a testvérei.

- Nekik mégisincs banánképük.

- Hát persze, hogy nincs, hiszen nekik csak egy falás jutott, mert ők nagyon sokan vannak.

- Te nem adsz a banánodból a testvéreidnek?

- Nem adhatok, ők már mind alusznak. De én nem alhatok, mert az ágyamban a Napocska fekszik. Ne zavar! Nagyon bágyadt szegény. Én sem zavarom, inkább beszélgetek a Holddal. Amíg ásítok, kérdezhetsz te is tőle valamit.

- Banánképű Holdacs-kám, hol tölti az éjszakát, kinek Nap fekszik ágyában? Nem válaszol.

- Nem is válaszolhat, éppen bújócskázik.

- Ec, pec, kimehetsz, holnapután bejöhetsz... Már elő is bukkant a fellegekből, és éppen a mi ablakunkat fi-

gyeli. Talán búcsúzni akar.

– Tudom. Várja a Göncöl-
szekér, mindjárt indulnak.

– Akkor én is mehetek.

– Talán csak nem vagy ál-
mos?

– Dehogyan vagyok, csak
szeretnék pihenni.

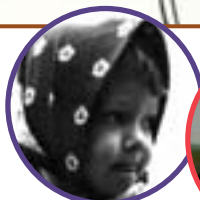
– Kelj fel, Napocska! Add
át a helyedet! Ha sietsz, még
eléred a Holdat.

CSEH KATALIN

Hold-dal

Hold alatt, hold fölött,
mi van a hold mögött?
Hold mögött titok van,
mi van a titokban?
Titokban mély-mély csend,
csend alján mi neszez?
Valami, valami:
halkuló hallali
– angyali? fancsali? –
csak alig hallani.

BAK SÁRA rajzai

MARKÓ BÉLA

Milyen állat kell nekünk?

Balázs kutyát akar
vagy esetleg macskát,
de legalábbis egy
tengerimalackát.

Választhatunk most már:
Ugatás? Nyávogás?
Vagy pedig egész nap
csak malac-csámcsogás?

Balázs az ugatást,
anyu a nyávogást,
apu pedig inkább
túrné a csámcsogást!

Mindjárt összeveszünk!
Vegyünk egy papagájt,
s megtanítjuk neki
a kutyaugatást,
a macskanyávogást
s a malac-csámcsogást!

SZABÓ ZELMIRA rajzai

LACKFI JÁNOS

Mi jár a maci fejében?

Maci feje fő: „Nőjek, ne nőjek?
Lehetne még belőlem szőnyeg,
Vagy elmehetnék lábtörlőnek.

Csoszognának rajtam a talpak,
A hangosak is meg a halkak,
Attól függ, hogy ki milyen alkat.

Vagy elmehetnék épp költőnek,
Ki folyton verseket hörpölget,
És versbe törülközik főleg.

(Miért ne? Jó meleg a bundám,
A kotlást mindig átaludnám,
A verstojas meg mind kikelne,

És csirke-hangon énekelne.

– A kérdés nekem túl fárasztó.

Alszom rá egyet, s maradok mackó.)”

DEMÉNY PÉTER

A kéményseprő verse

Én vagyok a kéményseprő,
van is dolgom apró-cseprő,
minden koszos, csupa korom,
mindig én vagyok a soron!

A sok kormot elpucolom,
s ha meglátom a sógorom,
rákiáltok, örül, tudom:
– Fogd a gombod, kedves rokon!

P. BUZOGÁNY ÁRPÁD

Hat róka hat rétje

Hat réten hat róka,
mindegyik apróka,
otthagyták erdejük,
hogy legyen mezejük,
hatalmas réteket
bejárva lépeget
aprózva dél óta
büszkén a hat róka.

Hat róka sok róka,
járják már dél óta,
járják a réteket,
mind büszkén lépeget –
ugatás riasztja,
erdőig szalasztja,
nem is járt azóta
hat réten hat róka.

MOLNÁR KRISZTINA rajza

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Hintaló Lola

Lóra, lóra, hintalóra,
csupa derű, csupa móka,
lába van, de nem szalad,
nagy szájával nem harap.

Éjszaka mezőkön kószál,
megáll a mélyvizű tónál,
lobog a sörénye szála,
álmában szabad a vágta.

CSILLAG ISTVÁN rajza

TÓTH ÁGNES

Ünnep

Körhintán úsznak
körbe a vágyak,
színes pillangók
szivárványba szállnak.

Gyöngykacagások
szertegurulnak.
Kacsaláb paloták
körbeforognak.

Sárkányok potyognak
kéményből lefele.
Kiáltom: – Kis kardom,
hüvelyből kifele!

Vágjad a gonoszt,
szabdald százele.
Hulljon a porba
százhetvenhét feje!

TOMOS TÜNDE rajza

Szállj, repülj
Iskolánkba!
Vár a sok gyermek, ki
Ácsorog magában.
Rólad beszélünk,
Veled mesélünk,
Álmodunk, hogy jössz,
Nyár van, ha ideszöksz.

Jenei-Szenner Emőke-Szende
tanító néni, Nagyernye

■ Bende Tímea Ivett,
a kovásznai I. B és
Szabó-Sebők Enikő tanító néni

A következő oldalakon a Szivárvány 30. születésnapjára küldött fényképekből, rajzokból, köszöntő levelekből közlünk.

A felénk sugárzó szeretet, ragaszkodás biztatást jelent, erőt ad nekünk. Köszönjük, kedves régi és új Szivárvány-barátok!

A nagy Szivárványba kendőcskét küldött: a **marosvásárhelyi** M. Viteazul Gimnázium I. E, II. D és E, a L. Rebreanu Gimnázium II. E; a Művészeti Líceum I. B, a R. Guga Gimnázium II. C, a Dacia Gimnázium I. C, I. D, II. D, II. E, a N. Bălcescu Gimnázium I. és II. C, az Al. Ioan Cuza Gimnázium II, F; a **kézdivásárhelyi** Petőfi Sándor Iskola II. C; a **nagyváradi** 11-es Iskola I. B osztálya; a **kovásznai** I. B; a **szilágysomlyói** II. A; a **mezőpetri** I. és II. B osztály; a **marosludasi** 2-es Óvoda Csipike csoportja; a **sepsiszentgyörgyi** Benedek Elek Napközi kiscsoportosai; a **kolozsvári** Kis Tisztás Óvoda Pillangók és Mókusok csoportja, a Hársfaillatú Óvoda Méhecske csoportja, a Bambi Óvoda Mókus csoportja, a Hófehérke óvoda Mókusok csoportja; a **tordaharasztoni** óvoda; a **gyergyócsomafalvi** Törpikék Napköziotthon.

Várjuk a további kendőcskéket!

■ Antal Csilla Éva,
Szászrégen

■ Köble Nóra, a marosvásárhelyi Dacia Gimnázium II. E osztálya, Szőcs Enikő és Kacsó Tünde tanító néni

■ Szeretjük a Szivárványt, mert vidám, rejtélyes, színes, sok meglepetést szerez, szórakoztat, csak jóra tanít, ötleteket, jó tanácsot ad, segít a tanulásban, megtanít a helyes viselkedésre.

A szilágysomlyói II. A és Szodorai Melinda tanító néni

■ Már ötödik éve olvassuk ezt a csodálatosan tartalmas gyermeklapot. A gyermekek is türelmetlenül várják. Kívánunk további jó munkát, egészséget.

Az Árva Bethlen Kata
Református Óvoda gyermekei
és óvónői Szatmárnémetiből

■ A mezőpetri kisiskolások,
Vonház Anna és
Simon Hajnalka
tanító néni

■ A marosvásárhelyi L. Rebreanu Iskola II. E osztálya és Bene Rozália tanító néni

■ Gyönyörű a Szivárvány, úgy tetszik, hogy minden hónapban megrendelem. Várom a harmadik osztályt, hogy lássam, milyen a Napsugár, mert a testvérem elmesélte, hogy az is szép. Szeretem a Szivárványt, mert szép mesék, kifestők, kézimunkák vannak benne, és mert sokat lehet vele dolgozni. A mesék a legszebbek. A feladatokat olvasom el legelőször. A kedvenc újságom.

A brassói 8-as Iskola II. E osztálya és Csavar Erzsébet tanító néni

■ Rajongói vagyunk a Szivárvány-nak, s mivel két nap alatt kiolvassuk, majdnem egy hónapot várunk a következőre. Addig viszont már majdnem minden verset megtanulunk belőle, a kézimunkákat pedig rendszeresen elkészítjük, hogy a gyermekszoba még díszesebb legyen.

Kulus Orsolya és anyukája a nagyváradai Evangélikus Óvodából

■ Koncsárd Péter, Koltó

■ Léleképítő munkájukhoz Isten áldását kérve kívánok erőt, egészséget és az eddigieket is meghaladó sikereket.

Jakus István nagytata, Kecskemét

■ Nagy Henrietta, Kecskemét

■ Deák Beáta, a gyergyó-szentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola I. A osztálya és Kiss Klára tanító néni

■ Bordás Kristóf,
az élesdi óvoda és
Kajó Brigitta óvó néni

■ Máthé Kincső
Kleopátra, a sepsiszent-
györgyi Váradi József Iskola II. E
osztálya és Nemes Ildikó tanító néni

■ A Szivárvány gyermeklap megtöl-
ti szívünket bodogsággal és tarisz-
nyánkat sok újdonsággal.

**Juhos Ildikó óvónő
és a széki óvodások**

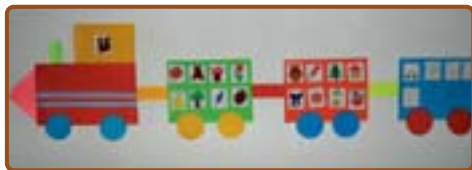
■ Ötödik éve olvassuk anyával a
Szivárványt, sok mindent elkészí-
tünk belőle.

Adorján Előd, Csíkszereda

■ Albert Enikő, a marosludasi
2-es Óvoda, Kiss Judit
és Varga Rozália óvó néni

■ Kedves Csipike! A gyerekek színes jelei érkezési sorrendben kerülnek fel az ovivonatra. Senki nem marad le. Az első lesz a mozdonyvezető. Tízórai

után ő vezeti a gyerekek által alakított vonatot. Mióta a falra került az Ovivonat, 9 óráig mindenki megérkezik, csak a valóban betegek hiányoznak. Mindenki mozdonyvezető szeretne lenni, ezért korábban kel, idejében indul. Megváltozott az óvodai élet. Van időnk játszani, tízórazni, mesét hallgatni, barkácsolni, rajzolni.

**A magyarvistai Ovivonat utasai
és a jegykezelő, Perde-Kilin Tünde óvó néni**

■ A marosvásárhelyi Művészeti Líceum I. B osztálya és Szilveszter Júlia tanító néni

■ Szécsi Eszter-Cecília,
Csíkszereda

■ Esteledett. Az őszike éppen összecusukta szirmait, amikor gonosz szél süvített át az erdőn. Az ártatlan virágot tépte, cibálta, földre döntötte, de mindig lábra állt. Az esőnek megesett a szíve, és hidegvizes borogatást szórt rá. Ekkor a szivárvány is megjelent. Elűzte a gonosz szelet, és az erdőre olyan színpompát varázsolt, amelyet lakói még nem láttak.

Costiniuc Andrea, Sepsiszentgyörgy

■ Áldást munkátokra! Kívánják a sepsiszentgyörgyi Benedek Elek Napközi kiscsoportosai, Hajdu Laura és Bujdosó Gabriella óvó néni.

■ Sükösd Tímea, Vajdahunyad

■ Elkészítettük a csoport zászlóját: a csillagok csoportunk nevét jelképezik, a színek és a tulipán azt, hogy megőrizzük hagyományainkat. A zászló másik oldalára társainkat, barátainkat és az óvó nénit rajzoltuk.

Sok olvasót kíván neked
a marosvásárhelyi 3-as Óvoda
Csillag-csoportja és
Bondoroi Ella óvó néni

■ Munkáinkat nagy odaadással készítettük neked. Reméljük, szobád falát bearanyozza napunk sugara, melybe szívünk minden melegét beletettük.

A marosvécsi kisiskolások,
Fokt Emőke és Méra Ilona tanító néni

JANUÁR

ÁPRILIS

FEBRUÁR

MÁJUS

MÁRCIUS

JÚNIUS

Ésipike

hónaptára

**Ésipike
hónaptára**

JÚLIUS

OKTÓBER

AUGUSZTUS

NOVEMBER

SZEPTEMBER

DECEMBER

Az utolsó 3 lapot vágd ki, a hátukra ragassz fehér papírt. A hónapokat a piros vonalak mentén vágd csíkokra, és a pontozott sávoknál ragaszd össze. A Csipikés rajz két piros vonalát metszsd be, és fűzd be a keretbe a hónap-szalagot. Ha eltelt január, húzd egy kockával fennebb.

Hová akasztod ki Csipike-naptáradat?

**A marosvásárhelyi R. Guga
Gimnázium IV. C osztálya:**

Vidáman néz hóemberünk,
megbirkózni vele merünk?
Kezében a seprű része,
vajon az orra már kész-e?
Ha jönnek a meleg napok,
nagyot sóhajt:

– Hol van itt egy hűvös sarok?

Bíró Barbara

Miért vagy te fehérben?
Nem vagyok én fehérben,
Ilyen a bundám színe.
Gombjaim a tavaszt várják,
Hogy a hóvirágot lássák.

Kelemen Imola

**Dénes Barbara,
Székelymuzsna**

Hóember, hóember,
Szénből van a gombod,
Kavicsból az orrod,
Lapiból a szemed,
Seprűből a kezed.

Szakács Zoltán

Címlap: A szilágysomlyói II. A osztály kézimunkája

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXI. évfolyam, 331. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. A szerkesztőség postacíme: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622 Készült a kolozsvári TIPO OFFSET Kft. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. **Ára 2 lej**

**Vágd ki a bélyeget, és ragaszd a gyűjtőlap
5. kockájába!**

**E lapszám
támogatói:**

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Hófehér a hóember,
csak a szeme fekete,
orra piros, mint a murok,
seprű a kezében.
Áll a kertben, figyel,
nézi a világot.
Szép időt ér a hidegben,
igaz boldogságot.

Szabó Máttyás, Szováta

▲ Misti Alíz Erika, Kolozsvár
Major Roland, Szászrégen ►

A szászrégeni A. Maior
Gimnázium IV. B osztálya

Őzek, nyulak éhesek,
fáradtak és álmosak.
Répát kaptak, elosztották,
s éhesen elfogyasztották.
A gyerekek meglátták,
örvendezve kiáltották:
– Építsünk egy hóembert,
melyen minden zöldség lesz!

Nagypocakú hóembernek
Kicsi szén a szeme.
Sárgarépa az orra,
Fél alma a füle.

Széna a haja,
Lyukas fazék a kalapja,
Szalonna a szemöldöke,
Különleges lett ő tőle.

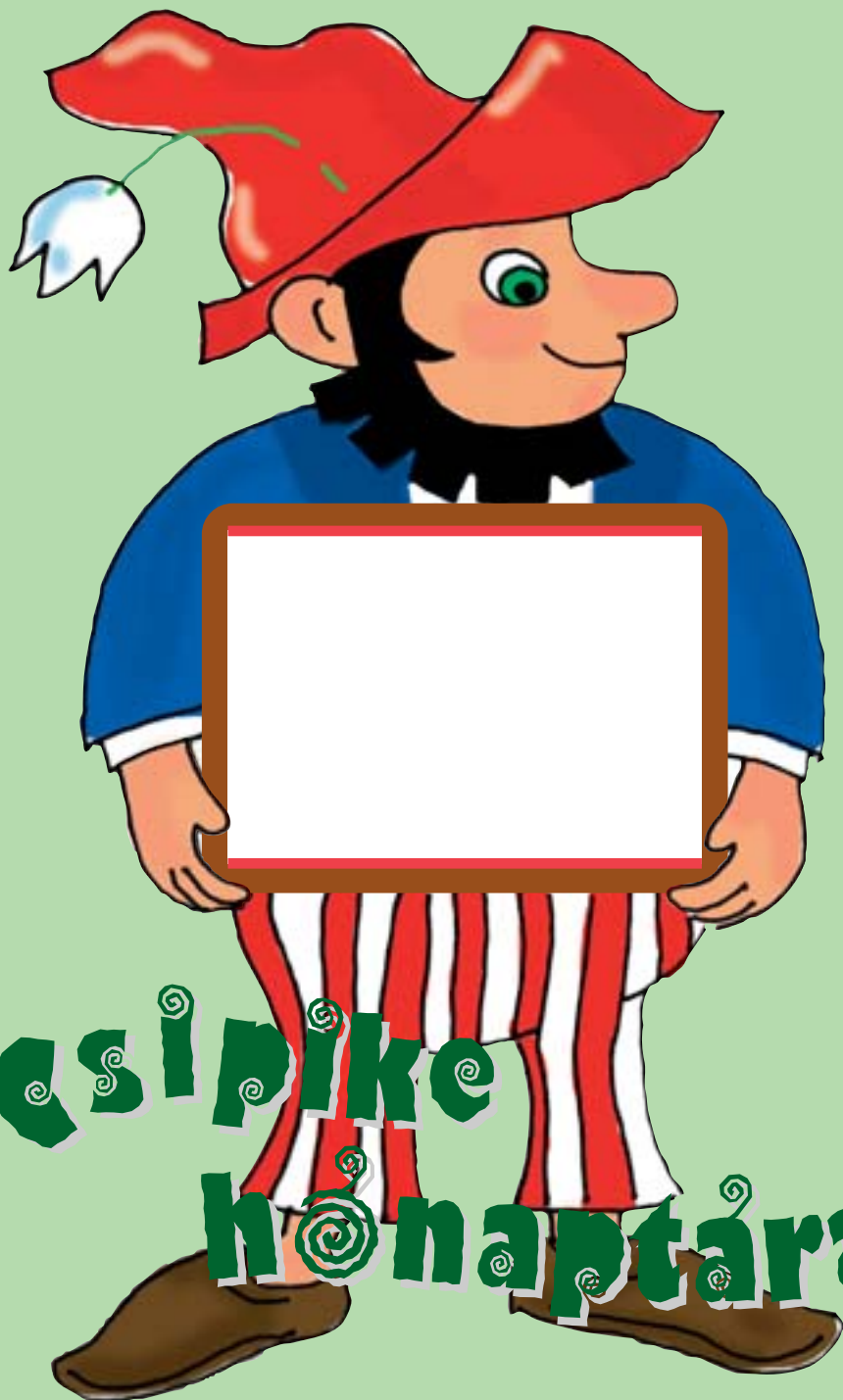
Birizdó Szabolcs,
Csittszentiván ►

Tél, tél, hideg tél,
Sok havat hints még.
Azért hints még sok havat,
Hogy hóembert alkothassak.
Héj, gyerekek, itt a tél!

Bartha Noémi Kinga, Torda

csipike
hónaptára